

Ježíšova proroctví svědčí o jeho božství (YOUCAT 7 – 10)

Dnes máme mluvit o proroctví.

Prorok není věstec, jak si to někdy lidé pletou. Nehádá budoucnost a neradí, jak získat peníze nebo srdce vytoužené osoby.

Kdo je tedy prorok a jaké je jeho poslání?

Talmud hovoří o tom, že prorokem se stává ten, kdo je svatý. Vidí Boha a dokáže se na svět podívat Božím pohledem.

Hezky o tom hovoří jeden příběh.

Ptá se učedník mudrce: „Co děláš, když se dlouhé hodiny modlíš?“

„Dívám se Bohu do očí.“

„A co tam vidíš?“

„Vidím tam třeba tvoje srdce. Se všemi radostmi, bolestmi i touhami, vidím co dobrého pro tebe Bůh připravil a kudy máš jít, abys o to nepřišel...“

„A je tam také vepsáno, jestli získám vše, co mi Bůh připravil?“

„To tam není. To je v očích tvých. Protože člověk dospěje tam, kam se upíná jeho zrak. Chceš-li opravdu získat Boží dary, dívej se na Boha a nemineš je.“

Prorok nehádá budoucnost, ale vnímá přítomnost ve světle Ducha svatého, vidí život tak, jak ho vidí sám Bůh.

Pro nás je proroctví dar, pro Ježíše je to přirozenost.

Na ikoně Nejsvětější Trojice od Andreje Rubleva se Ježíš dívá na postavu Otce. Jako Boží Syn se ani na chvíli nepřestává dívat na Boha Otce a tak může vidět správně všechny lidi i události. Vidí jejich kořeny, směřování i konec.

Můžeme říci: Je prorokem par excellence...

Jak je proto pošetilé, když lidé chodí a platí různým kartáčkám za hádání budoucnosti, když mohou zcela zdarma přijít ke Kristu a radit se s ním.

Problém je v tom, že zatímco nás věstci informují o tom co nás „nemine“, Kristus nám říká co máme dělat, abychom neminuli dobro, které pro nás připravil Bůh.

Ježíšovo proroctví je zavazující. Vyžaduje nejen naši zvědavost a pozornost, ale také poslušnost a odhodlání k následování. Volá nás k práci na sobě a to je pro mnohé překážka, kterou nechtějí překonávat. Že tím škodí sami sobě, není třeba dodávat.

Nyní si máme připomenou některá Ježíšova proroctví.

Ježíš vyslovil proroctví o svém utrpení (Mk 8,27–35; Mk 9,30–37)

Ježíš hovořil o svém utrpení. Neříká to proto, aby ho někdo litoval nebo zachraňoval, ale aby nás uvedl do tajemství oběti a vykoupení.

„A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát.“ (Mk 8,27-35)

„...učil své učedníky a říkal jim: „Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane.“ (Mk 9,30-37)

Tato proroctví jsou zakončena předpovědí zmrtvýchvstání. Vypovídají nejen o Ježíšově prorockém charismatu, ale hlavně o jeho božské přirozenosti.

Předpověděl zkázu chrámu (Lk 21,5–19)

„Když někteří mluvili o chrámu, jak je vyzdoben krásnými kameny a pamětními dary, řekl: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ (Lk 21,5n)

Tato předpověď byla pro Ježíšovy současníky krutou hrozbou.

Chrám byl nejdůležitějším centrem náboženství Izraele. Byl znamením Boží přítomnosti ve vyvoleném národě. Mnozí si bez něho nedokázali svou víru představit.

Ježíšovo proroctví připravuje svět na veliké tajemství: novým chrámem se stane tajemné Kristovo tělo – církev. V ní bude Bůh přítomen mezi všemi národy po celém světě.

O utrpení a pronásledování učedníků (Mt 10,11–18; Jan 16,2)

Aby nás Ježíš připravil na to, že být jeho tělem je výsada která něco stojí, pronáší proroctví o pronásledování učedníků.

„Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou vás pronásledovat; budou vás vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno. To vám bude příležitost k svědectví. Vezměte si k srdci, abyste si předem nepřipravovali, jak se budete hájit. Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník. Zradí vás i vaši rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou zabití. A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí. Když vytrváte, získáte své životy.“ (Lk 21,12-19)

„...Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat...“ (Mt 10,11-18)

„Budou vás vylučovat ze synagóg; ano, přichází hodina, že ten, kdo vás zabije, bude se domnívat, že tím uctívá Boha.“ (Jan 16.2)

Když tato proroctví čteme, nacházíme v nich útěchu a posilu. Odvahu statečně nést kříž zkoušek a pronásledování.

Odhaluje smýšlení lidí (Mk 2,1–12)

„Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali: „Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?“ Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: „Jak to, že tak uvažujete? Je snadnější říci ochrnutému: ‚Odpouštějí se ti hříchy,‘ anebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lože a chod?‘ Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“ – řekne ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni žasli a chválili Boha: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.“ (Mk 2,1-12)

Dnešní evangelium ukazuje Ježíšův mocný prorocký čin.

Ježíš odhaluje myšlení lidí a odpovídá na ně Boží mocí.

Zjevuje svou Božskou autoritu.

On má nejen poznání, on má i nesmírnou moc.

Když mu odevzdám svůj život, najdu v něm nejen cestu, ale také pomoc a sílu po cestě života jít a neminout dary, které pro mne Bůh přichystal...